

Sans la nommer, la Bible parle déjà de la relativité du temps.

Ce jour-là

Un jour d'éternité

Le monde à venir est appelé « ce jour-là », ce qui ne veut pas dire qu'il ne durera qu'un jour.

« Jour » en hébreu peut en effet désigner une période.

Par exemple notre temps historique est nommé « septième jour ».

זכריה פרק יד

(ט) והיה יקוק למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יקוק אחד ושמו אחד:

רד"ק

ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד - שיכירו כי ה' אחד ואין אלוה מבלעדו וכן שמו יהיה אחד שלא יזכרו בשם אלוה אחר בעולם אלא שמו לבדו יזכרו כמו שכתוב למעלה והיה ביום ההוא נאם ה' צבאות אכרית את שמות העצבים מן הארץ ולא יזכרו עוד והחכם ר' אברהם בן עזרא ז"ל פירשו בשם המפורש שהוא שם בן ארבע אותיות וכן כתב ושמו אחד הוא השם הנכבד הנודע על ידי משה רבינו עליו השלום ויקרא אז בפי הכל ככתיבתו [...]:

Zacharie Chapitre 14

9 - L'Eternel sera roi sur toute la terre ; en ce jour, l'Eternel sera un et unique sera son nom.

Radak

En ce jour, l'Eternel sera un et unique sera son nom : les peuples sauront que Dieu est un, et qu'il n'existe aucune autre divinité. De même Son nom sera un, car on ne prononcera aucun autre nom de divinité dans le monde que Son nom, comme il est dit plus haut : « En ce jour, oracle de l'Éternel, Je briserai les noms des idoles de la terre, et on ne les mentionnera plus. » Et le sage Rabbi Abraham ibn Ezra, de mémoire bénie, explique qu'il s'agit du nom ineffable de quatre lettres (tétragramme), et voici ce qu'il écrit : « Il s'agit du noble nom qui fut connu par Moïse, sur lui la paix, alors tout le monde L'invoquera selon ce nom écrit (dans la Torah). »